

Jornades d'estudi Maria Antònia Salvà (Palma, 2-5 d'abril de 2008). – Entre el 2 i el 5 d'abril de 2008 es van desenvolupar al Caixaforum de Palma les Jornades d'estudi Maria Antònia Salvà (1869-1958). Els 50 anys de la mort de l'escriptora van ser el motiu d'arrencada perquè des del Consell de Mallorca es veiés l'ocasió d'organitzar-les. La intenció era avançar en el coneixement tant de la personalitat intel·lectual de la poeta com aprofundir en el coneixement de la seva obra i de les seves relacions literàries. Els nombrosos epistolaris que es van donar a conèixer en les jornades mostren la varietat, intenció i centralitat de Salvà en la primera meitat del segle xx. Per altra banda, les ponències van aportar dades importants i noves perspectives de coneixement de l'obra de l'escriptora. Margalida Tomàs va eixamplar les coordenades de relacions de la seva joventut, una època, la dels anys 80 i 90 del segle xix, que era gairebé desconeguda i va cobrir llacunes importants sobre la seva formació. Lluïsa Julià es va situar en aquest punt inicial per analitzar el context poètic en què es movien les poetes romàntiques i el canvi de posició respecte els *topos* femenins que realitza Salvà, la primera evolució literària. En aquest sentit va ser important la comparació amb Rosalía de Castro que va exposar Helena González, pels paral·lelismes entre dues dones poetes (que ja s'havien anotat en el seu temps) i l'explicació des dels estudis actuals del paper ideològic del paisatge i la importància de la poesia popular. Justament la musa popular i la seva transformació per fer-ne vers personal va ser el centre temàtic de l'exposició de Francesc Perelló, un aspecte fonamental en l'obra de Salvà per observar la consciència clara de poeta que tenia, el seu art, l'artifici poètic i l'ofici que desplega al llarg de tota la seva obra. També en la seva tasca de traductora, que va portar a afirmar a Gabriella Gavagnin que «en el context de l'italianisme català de la primera meitat del segle xx», l'aportació de Salvà és, «juntament amb Josep M. de Sagarra, la més important», i de donar-ne evidències amb exemples concrets. Isabel Graña va contextualitzar Salvà dins l'Escola Mallorquina i va donar les claus de les seves relacions com a grup i el paper que exercia Salvà. Altres estudis i comunicacions van afrontar aspectes interpretatius concrets de llibres i poemes.

Finalment, Miquel Bezares es va fer càrrec del recital poètic celebrat a Lluçmajor, terra nadiua de Salvà, perquè els poetes joves d'ara exploressin la pròpia veu rellegint Salvà. L'acte va ser conduït per Enric Casasses.

Tot aquest material està publicat al volum de les jornades amb el nom *Escriure sense context* (PAM, Consell de Mallorca i Universitat de les Illes Balears, Col. *Textos i estudis de cultura catalana*, 146, Barcelona, 2009).